

ORGANIZING AROUND THE GLOBE

*“Zonder familie om je heen,
worden je spullen je thuis”*

Hoe ga je met je spullen om als je in het buitenland woont en vaak verhuist? En hoe staan plaatselijke bewoners tegenover spullen en duurzaamheid? Na 20 jaar op meerdere plekken in de wereld te hebben gewoond, kan Irma van der Weijst hier uit eigen ervaring volop over meepraten.

Tekst: Sanne Bender

Het is 2002 als Irma met haar man en baby vanuit Capelle aan den IJssel naar Zwitserland vertrekt, waar haar man voor een groot internationaal bedrijf zijn werkzaamheden voortzet. In 2004 komen ze terug, maar in 2006 vertrekken ze opnieuw naar Zwitserland. Hun avontuurlijke leven als Nederlands expatgezin begint dus in Europa. Sinds 2019 zijn ze terug in Zwitserland, maar in de tussentijd zijn ze voor het internationale bedrijf in 2010 naar Sint-Petersburg verhuisd, in 2015 naar Jakarta en in 2017 naar Hongkong, waarbij ze tussentijds ook in Zwitserland verbleven. Intussen is Irma's baby een negentienjarige student in Nederland, terwijl haar dochters van 17 en 11 jaar bij haar en haar man wonen. Ik spreek Irma vlak voor haar eerste nationale verhuizing naar hun eerste eigen buitenlandse woning.

Verhuizing

Irma: “We verhuizen in Zwitserland naar een ander huis. Tot nu toe ging iedere verhuizing naar een huurhuis in een ander land.” Ze is er relaxed onder: na zoveel verhuizingen weet Irma precies wat haar te doen staat om te zorgen dan hun spullen op een handige manier op de volgende plek van bestemming komen en weer handig ingeruimd kunnen worden. “Ik heb zelfs wel eens een baan aangeboden gekregen van een verhuisbedrijf, omdat ik intussen precies weet hoe je spullen efficiënt bewaart en inpakt”, lacht Irma. Maar daar is ze wel letterlijk door schade en schande wijs in geworden. Want ze heeft al vaker meegemaakt dat hun huisraad beschadigde. “Jaren geleden bewaarden we al onze papieren en aankoopbonnen in een plastic bak. Maar als je dan schade hebt tijdens een verhuizing en je een aankoopbon nodig hebt voor de verzekering, weet je dat dat niet handig is. Dus nu hebben we alles in ordners, met beschreven rugetiket. Dat werkt echt super.” Daarnaast zit wegdoen van spullen niet haar aard. “Voorheen stonden verhuizers echt te kijken van wat er bij mij allemaal uit een kast kwam. Ik had altijd meer verhuisdozen nodig dan ze dachten, tot wel het dubbele soms. Ik schaamde mij ervoor. Tegenwoordig heb ik echt minder spullen en bewaar ik het niet meer los in kasten, maar in opbergboxen. De opbergboxen gaan in een verhuisdoos, met label waarop staat in welk ruimte of kast ze in het nieuwe huis moeten komen. Werkt echt goed.”

Copy paste

Ditmaal gaat Irma met haar gezin naar een kleiner huis, maar wel een die ze voor het eerst zelf hebben laten bouwen. Het is kleiner dan hun huidige huurhuis en Irma heeft al precies voor ogen hoe ze het gaat inrichten. De indeling van hun huidige woonkamer

**JE VERHUIST GEEN SPULLEN,
MAAR JE THUIS**

gaat 'copy paste' zo over in de nieuwe woonkamer, met dezelfde spullen in dezelfde kasten. "Het levert mij zoveel tijdswinst en rust op om dit van tevoren zo voor te bereiden. En wat zo gaaf is: ik kan straks voor het eerst een gaatje in de muur boren, zonder te denken dat het ik weer dicht moet maken voor de volgende huurder."

Uitmesten

De waarde die Irma hecht aan spullen weet ze treffend te beschrijven: "Weet je, als je zo lang geen familie om je heen hebt, dan worden spullen zoals die ene kast uit Nederland, belangrijker. Je wilt niet materialistisch worden, maar je wordt emotioneel, de spullen zijn het enige vertrouwde dat je hebt. Die kast die meeverhuist naar al die landen, is je thuis. En als je zoals ik niet buitenhuis werkt, dan is je huis je belangrijkste plek. Tegen verhuizers heb ik wel eens gezegd, als ik merkte dat ze niet zo voorzichtig waren 'Pas op, het zijn geen spullen die je verhuist, het is mijn thuis dat je verhuist' en dat meen ik echt." Tegelijkertijd is Irma wel degelijk spullen gaan uitmesten. "Al die spullen, hoeveel kaarsen kun je hebben bijvoorbeeld, worden ook een emotionele ballast en het is zoveel om iedere keer te verhuizen. Dus veel dubbele gebruiksvoorwerpen heb ik weggedaan. En van de knutselspullen van de kinderen maak ik tegenwoordig foto's als alternatief. Als ik in Nederland in hetzelfde huis was

blijven wonen, had ik alles bewaard. Nu wil ik lichter verhuizen, zodat we als de kinderen straks allemaal uit huis zijn, niet meer zoveel hebben en we makkelijker kunnen gaan rondreizen."

Organizers

Nieuwsgierig naar onze vakgenoten in het buitenland, vraag ik wat Irma heeft gemerkt van de inzet van organizers. In de landen waar Irma woont, heeft ze alleen in Hongkong meegemaakt dat er wel eens professional organizers worden ingezet. "Ik kende in Hongkong een professional organizer, zij hield zich ook bezig met styling en zorgen dat de woning handig werd ingericht, vooral voor wat rijkere Chinezen. De expats zelf, die ik ken, maken geen gebruik van een organizer, die doen net zoals ik zoveel ervaring op, dat ze vanzelf leren om te zorgen dat niet elke verhuizing een drama wordt. Al die tv-programma's over organiseren zoals Marie Kondo zijn echt heel leerzaam. Zij is ook echt bekend in Azië, zeker onder de expatvrouwen. Zelf ga ik mijn nieuwe kledingkast op haar manier inruimen, ik heb dan ook veel lades straks. Door die tv-programma's kun je veel zelf leren, dat is misschien voor jullie vak wel een nadeel. Ik denk dat jullie als professional organizer vooral erg van toegevoegde waarde zijn als je klein behuist bent of kleiner gaat wonen." Over het gebruik van mandjes in een kledingkast, zoals Kondo doet, is Irma niet zo enthousiast: "Die passen nooit goed, maar ik gebruikte wel

mandjes in een lade in de woonkamer, zodat mijn man daar spullen in kan leggen, zoals sleutels en zonnebril, die hij anders altijd kwijt is. Zo'n mandje bleek ook weer rommelig te worden, maar de bestekbak met kleine vakjes die ik over had, werkt wel prima", lacht ze.

Around the globe

Er blijken behoorlijke verschillen te zitten tussen Zwitserland, Rusland, Indonesië en China wat betreft milieu en omgaan met spullen. Maar dat is ook niet zo gek als je bedenkt hoe groot de verschillen in levensstandaard zijn. "In Zwitserland is men heel erg milieubewust. Overal kun je afval kwijt en moet je het goed scheiden. In het chauvinistische Zwitserland is er veel keuze uit Zwitserse spullen, is het leven duur en gaat men zuinig om met spullen en het milieu. Rusland is het tegenovergestelde wat dat betreft. Het milieu lijkt totaal niet belangrijk: er wordt niet aan afvalscheiding gedaan. Er is een groot verschil tussen arme en rijke Russen. Die laatste zijn ontzettend rijk en hebben zoveel en zulke dure spullen dat je wel van overconsumptie kunt spreken."

Tyfoon

In Jakarta is de situatie weer anders: "In Indonesië zijn mensen heel schoon op zichzelf, ze wassen zich meerdere keren per dag voor het bidden. Maar het is het meeste vieze land dat ik ooit heb gezien. Overal ligt afval, dat niet wordt gescheiden." De meeste Indonesiërs blijken zo arm dat ze nauwelijks spullen hebben, maar ook geen milieubewuste keuzes kunnen maken. Irma illustreert het zo: "Ze zijn zo arm dat ze geen grote flessen wasmiddel kunnen betalen, maar wel kleine milieu-onvriendelijke aluminium zakjes, die je vervolgens overal op straat vindt. Er liggen vaak stapels vuil achter een huis, waarvan de voorkant wel dagelijks wordt aangeveegd." En als het gaat

om hoe arm de mensen zijn, heeft ze nog een schrijnend voorbeeld. "Toen we van Jakarta naar Hongkong verhuisden, vroeg een plaatselijk bewoner of hij het voetbaldoel van onze kinderen dat niet meening, mocht hebben. Het bleek echter om een andere reden dan ik dacht: hij wilde de pvc-buizen gebruiken als waterafvoer, omdat zijn huis steeds onder water liep." In Hongkong maakte Irma twee tyfoons mee. De stranden lagen daarna vol met zoveel troep, dat ze met een groep een afvalinzameling organiseerde en probeerde om glaszamelpunten te creëren in samenwerking met de gemeente. "In het overbevolkte Hongkong leeft men trouwens vooral op straat. Er is weinig ruimte in huis, waar het ook nog eens heel vochtig is. Dus ze hebben alleen de basale meubels en spullen in huis."

Ontspuld

Irma besluit haar verhaal met een belangrijke mijlpaal als het gaat om ontspullen: "Ik ben echt trots op het feit dat ik de opslag die ik nog in Nederland heb staan van onze eerste verhuizing naar een klein Zwitsers appartement, hierheen laat komen en helemaal ga uitzoeken. Ik denk dat het meeste weg gaat. Dan heb ik binnenkort echt alles uitgezocht en zijn we zo veel mogelijk ontspuld." En dat is knap voor iemand die voorheen veel bewaarde. Vaak verhuizen: het lijkt een effectieve oplossing voor een grote hoeveelheid spullen.

"Als expat leer je je spullen vanzelf zo te organiseren dat niet elke verhuizing een drama wordt"

ORGANIZE!

VAKBLAD

N03 - 2021

Karen Visser:

BOEKEN

SCHRIJVEN

DOE JE ZO

**HIRE
BEFORE
YOU'RE
READY.**

– ZARAYDA
GROENHART

**PROFIT FIRST: JE
FINANCIËN MANAGEN
VOOR EEN WINST-
GEVEND BEDRIJF.**

PROFESSIONALISEREN

COLOFON

jaargang 2, nummer 3

Organize! is een uitgave van Ilona Visker coaching voor Groei
Keern 33H, 1624NB Hoorn
06-14237934
hallo@ilonavisker.nl

Hoofdredactie: Ilona Visker

Eindredactie: Sanne Bender – Gelukkig op Orde

Ontwerp: Linda Dikken – Boli Media

Fotografie Ilona Visker: Dana Schoenmaker – Foto van Dana

Met redactionele bijdragen van:

Sanne Bender, Geertje Ruitenbergh,
Esmeralda Versnel en Ilona Visker

Aan dit nummer werkten verder mee:

Claire Boldewijn, Kim Buining, Sharita Doorakkers,
Zarayda Groenhart, Astrid Haveman, Femke Hogema,
Debby Jongen, Carina Mathot, Kim Merema, Saffira Parker,
Merel van Rodijnen, Karen Visser, Irma van der Weijst,
Mira Saia en Marianne Winter

Organize! Verschijnt twee keer per jaar.
Medio mei en medio november

Advertenties

Ilona Visker
06-14237934
hallo@ilonavisker.nl
www.ilonavisker.nl/advertenties

Oplage

500 exemplaren in druk

Verspreiding

Organize! wordt online verkocht als papieren en
digitaal exemplaar op www.ilonavisker.nl/organize

Copyright

Organize! is een uitgave van Ilona Visker Coaching
voor Groei. Alle rechten voorbehouden. Niets uit
deze uitgave mag worden overgenomen zonder
schriftelijke toestemming van de uitgever.
Organize! is niet aansprakelijk voor eventuele
onjuistheden in deze uitgave. Opdrachtgevers
van Organize vrijwaren bij opdracht de uitgeverij
van claims in verband met het schenden van de
copyrights door gebruik van door opdrachtgever
aangeleverd materiaal.

EDITORS NOTE

“Hoe gaat ‘t met je bedrijfje?” Ik weet niet hoe het met jou zit, maar bij mij gaan mijn nekharen overeind staan van het woord ‘bedrijfje’. Hoe aardig iemand dit misschien ook mag bedoelen, ik vind het zo minderwaardig klinken. Met dit bedrijfje voorzie ik al elf jaar in mijn levensonderhoud, dus waarom zou ik doen alsof het niet zoveel voorstelt?

Veel van mijn cursisten doen het ook: in de eerste les spreken ze nog over ‘het opstarten van een bedrijfje’, maar al snel komen ze erachter hoeveel werk het eigenlijk is en dat ze zichzelf door het woord ‘bedrijfje’ onnodig klein houden. Zonde want we mogen staan voor wie we zijn én voor wat we kunnen!

In deze 3e editie van het vakblad voor organiserende ondernemers hoop ik dat je weer veel inspiratie op mag doen voor jouw bedrijf. Of je het nou naast je gezin of baan in loondienst doet, of er 80 uur per week mee bezig bent maakt niet uit; professionaliseren doen we allemaal. Bewust, door bijvoorbeeld een specialisatie te kiezen net als Merel en Debby op pagina 16. Of onbewust, zoals Mira die eigenlijk overal inrolde. Allemaal zijn we op onze eigen manier bezig met het laten groeien van ons bedrijf of met het slimmer inzetten van onze tijd. Mocht je een broertje dood hebben aan bijvoorbeeld de administratie, lees dan zeker het interview met Femke Hogema op pagina 56. Zoek jij een manier om je klanten beter te kunnen doorgronden om effectiever aan de slag te gaan? Dan is DISC, op pagina 52, misschien wel een goeie tool voor jou.

Ook het vakblad professionaliseert. Terwijl de eerste editie begon als ludieke manier om mijn 10-jarige ondernemersjubileum te vieren, wordt het team wat aan Organize! werkt ondertussen steeds groter en ook steeds meer mensen weten de Organize! te vinden, wat natuurlijk super is! Ik heb mezelf beloofd om minstens drie edities te maken, maar ik hoop nog veel langer door te kunnen gaan. Daarbij vraag ik jouw hulp. Allereerst wil ik je vragen om op www.ilonavisker.nl/toekomst de vragenlijst in te vullen, zodat ik met jouw antwoorden Organize! nog meer naar je zin kan maken. Daarnaast zou ik het heel erg waarderen als je mij helpt Organize! bekender te maken onder alle collega's. Dus deel het in je intervisiegroep, met je klasgenoten van de opleiding en met je samenwerkingspartners. Alle beetjes helpen om het voortbestaan van de Organize! zeker te stellen.

Dank je wel alvast voor jouw steun!

Liefs Ilona

PS. Waar lees jij de Organize! het liefst?
Maak een foto en deel deze op Instagram.
Vergeet daarbij niet de #Organize en/of
mij te taggen op @ilona_visker_organizer

